

Za nami je uspešno poslovno leto

Ob prehodu starega leta v novo se vedno znajdemo v nevsakdanjem slovesnem občutju. Razmišljamo, kaj smo naredili v minulem letu; ali smo uspeli uresničiti sprejete naloge, čemu smo posvečali največ svojega dela, česa nismo opravili dovolj temeljito in dosledno za dobro nas vseh.

Nedvomno je za nami uspešno in ustvarjalno leto, čeprav je bilo v njem tudi trdih preizkušenj in iskanj v prizadevanjih za stabilizacijsko gospodarjenje. Doseženi rezultati v tem letu, na katere smo lahko ponosni, bi bili v strnjeni obliki naslednji:

— presegli bomo letni plan realizacije za okrog 3%, pri tem plan izvoza za okrog 15%, čeprav je bil plan izvoza večji za 50% od doseženega izvoza v letu 1975;

— doseženo realizacijo smo z racionalnim premeščanjem delavcev, z zmanjšanjem bolniških in ostalih izostankov dosegli z istim številom zaposlenih;

— bistveno smo zmanjšali delež uvoza, tako da predstavlja le okrog 30% od vrednosti izvoza;

— zaloge gotovih izdelkov, ki so se nakopičile v kriznem obdobju od drugega polletja 1974 do konca leta 1975, so skoraj v celoti plasirane v prodajo;

— dosegli smo planirano rast povprečnega osebnega dohodka v letu 1976 za okrog 22% ter v okviru nove kategorizacije delovnih mest ob koncu leta povečali startne osebne dohodke v povprečju za okrog 15%;

— v okviru razpoložljivih investicijskih sredstev smo nadomestili najpotrebnejša osnovna sredstva v proizvodnji, delno opravili rekonstrukcijo v TOZD-4, zgradili parkirni prostor izven tovarne, asfaltirali velik del tovarniških dvorišč in izvršili vse priprave (projektne in finančne) za izgradnjo poslovno-upravne stavbe in samopostrežno restavracijo;

— odprli nov sodoben INTERIER v Beogradu in kupili prostore za nov INTERIER v Sarajevu;

— s povečanim stanovanjskim prispevkom in združevanjem sredstev v okviru stanovanjske skupnosti Kamnik zagotovili sredstva za izgradnjo 38-stanovanjskega bloka, ki bo dograjen do konca prihodnjega leta;

— v široki javni obravnavi sprejeli vrsto samoupravnih sporazumov, (o delovnem redu, o oblikovanju in delitvi sklada skupne porabe, sistemizaciji delovnih mest in delitvi dohodka in osebnih dohodkov) in ostalih samoupravnih aktov (statut in več pravilnikov), ki sicer niso v celoti usklajeni z načeli nove ustave, so pa v skladu z obstoječimi veljavnimi predpisi

in prizadevanji za preobrazbo naše družbe. Tu velja še posebej omeniti nov samoupravni sporazum o sistemizaciji delovnih mest in delitvi osebnih dohodkov,

saj je znano, da se je pripravljaj skoraj 2 leti.

Ob doseženih rezultatih pa bi bili ne-skromni in nerealisti, če bi ne povedali, kje nismo v celoti opravili svojega dela. V razvijanju novih samoupravnih odnosov, ki so zapisani v ustavi, v zakonu o združenem delu ter sklepah ZK in sindikatov,

(Nadaljevanje na 2. strani)

*Vsem našim bralcem
srečno in uspešno
novo leto 1977*

Uredništvo

ZA NAMI JE USPEŠNO POSLOVNO LETO

v mnogočem kasnimo. V okviru razprav o zakonu o združenem delu nismo dokončno našli vseh rešitev naše bodoče samoupravne organiziranosti, lahko pa ugotovimo, da je razprava razgibala vse zaposlene. Nesporno dejstvo je, da je samoupravna zavest vedno bolj prisotna pri veliki večini delovnih ljudi. To se zlasti kaže v tem, da vse več delavcev tvorno sodeluje pri iskanju rešitev, ki bodo ustavna načela, posebej pa še določila zakona o združenem delu, uresničili v vsakdanji praksi.

Čeprav z doseženim nismo zadovoljni, pa ne smemo biti preveč nestrpni. Nestrpnost nas lahko zapelje v enostransko ocenjevanje doseženega, ker vidimo samo težave in odpore, ne vidimo pa tistega, kar smo že storili.

Da bi dosegli željene poslovne cilje tudi v letu 1977, morajo biti naši naporj usmerjeni predvsem v obvladovanje vseh oblik stroškov poslovanja in v povečano prodajo preko lastne prodajne mreže. V ta namen bo potrebno prilagoditi proizvodni program, oziroma zožiti asortiment na tiste skupine proizvodov, ki zagotavljajo večje serije in večjo stopnjo kritja. Težiti moramo k večji storilnosti, da bomo lahko sledili večjim življenjskim stroškom z večjimi osebnimi dohodki.

Na področju investicijskih naložb stoje pred nami naslednje naloge: dokončati gradnjo poslovno-upravne zgradbe z restavracijo, rekonstruirati stolarno in TOZD-4 in modernizirati proizvodnjo z novimi stroji in napravami v tistih poslovnih

enotah, v katerih bomo najhitreje dosegli večje poslovne učinke.

Naloge, ki si jih zastavljamo, niso majhne, ni pa dvoma, da jih bomo realizirali s skupnimi močmi, ker se zavedamo, da je usoda vsakega izmed nas tesno povezana z delovno skupnostjo, v kateri delamo in ustvarjamo.

Doseženi rezultati v letošnjem letu, ki so nad pričakovanimi, so nedvomno rezultat prizadevanj vseh zaposlenih, zato gre priznanje in zahvala vsem članom delovne skupnosti.

VSEM STOLOVCEM IN OSTALIM OBČANOM OD SRCA ŽELIM SREČNO, ZDRAVO IN USTVARJALNO LETO 1977.

I. Urh

Stolovi interieri

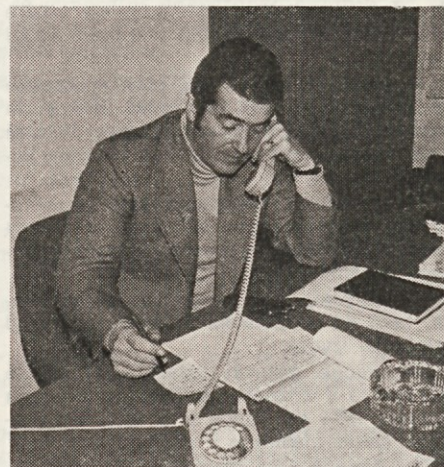
Osnovni Stolov proizvodno-prodajni program za jugoslovanski trg so izdelki za opremo objektov.

Naša delovna organizacija je vseskozi po osvoboditvi poznana po izdelkih, ki se uporabljajo za opremo hotelov, restavracij, kinodvoran, upravnih stavb itd. Za tako vrsto blaga je pomembno, da se ga predstavi čim večjemu številu kupcev in projektantov. Ker pa je naša delovna organizacija sorazmerno precej oddaljena od jugoslovanskih tržnih centrov, ki jih lahko enačimo z republiškimi središči, smo že pred desetimi leti pričeli razmišljati o uvedbi, oziroma o ustanavljanju lastnih razstavno-prodajnih prostorov v največjih jugoslovanskih centrih. Trgovine s pohištvom, ki so last trgovskih organizacij združenega dela, so predvsem namenjene za razstavo in prodajo širokopoltršniškega blaga in ne morejo predstaviti našega kompletnega proizvodno-prodajnega programa, predvsem pa ne v takšni meri, ki bi lahko kupcem predstavljal celovit pregled naše proizvodnje.

Prav tak razstavno-prodajni prostor, ki smo ga v začetku imenovali »prodajalna«, pozneje pa preimenovali v »Stol-Interier«, smo odprli v L, 1967 v Ljubljani. Izkušnje, ki smo jih pri tem pridobili, pa so nas navajale na ustanavljanje takih prostorov tudi v drugih republiških središčih. Nekaj povsem normalnega je, da smo kupcem pri ogledu našega asortimenta nudili tudi strokovno pomoč, oziroma svetovanje pri nakupu. Tako se danes vsi naši Interieri — v Ljubljani, na Duplici, v Zagrebu, v Skopju in v Beogradu — ukvarjajo tudi s prodajo investicijskega blaga, pa tudi širokopoltršniškega blaga. Potrebno je

dati, da je naša delovna organizacija izdelovala in prodajala vseskozi tudi leseno in tapecirano sedežno pohištvo, ki se da zelo dobro uporabiti, oziroma vkomponirati pri opremi stanovanja. Z uvedbo UNI-programa, s katerim se lahko opremijo spalnice, dnevne sobe, delovne sobe, študentske sobe in predprostori, smo našo ponudbo za opremo stanovanja samo še popestrili in jo kompletirali.

Obstaja pa še zelo pomembno dejstvo, da vseh kupcev po Jugoslaviji ni bilo mogoče obdelati iz centra, tj. iz delovne organizacije in smo morali tudi našo prodajno operativno približati tržišču. Zato so

Tone Palčič

sodelavci v Interierih zadolženi tudi za obdelavo terena in komuniciranje z vsemi projektanti, potencialnimi kupci in kupci ter nas tudi obveščajo o stanju na posameznih tržiščih. V prodajnem oddelku, ki je lociran v tovarni, pa skrbijo za zvezo z Interierih komercialni referenti. Njihova naloga je, da vsa naročila pravočasno in pravilno posredujejo v proizvodnjo, skrbijo za odpremo blaga, za vso dokumentacijo, dajejo informacije o vseh prodajnih in plačilnih pogojih itd.

Najpomembnejše prodajno mesto Stola pa je še vedno prodajno mesto (lahko bi ga imenovali tudi Interier) v tovarni, ki je center vsega dogajanja. Veliko pomanjkljivost, ki jo že vseskozi čutimo pri sprejemu kupcev, je pomanjkanje razstavnega prostora. Ta problem bomo rešili s prostorom, ki ga bomo dobili v naslednjem letu v novi upravni stavbi.

Za zaključek moramo poudariti, da so se nam naložbe v Interiere dobro obrestovale in da brez takih razstavno-prodajnih prostorov še zdaleč ne bi mogli v takšni meri uspešno obvladovati jugoslovanskega trga.

T. Palčič

V prodajnem oddelku v TOZD 1

Stol na Beograjskem sejmu

V času od 18—21. novembra je bil v Beogradu mednarodni salon pohištva in notranje opreme.

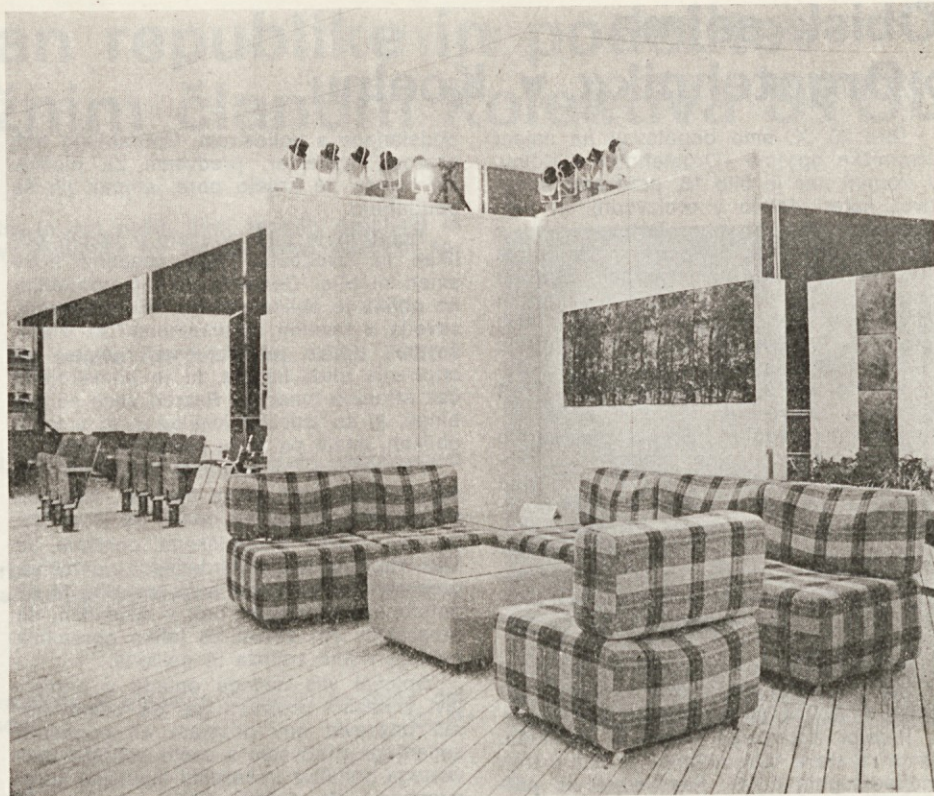
Stolove proizvode smo razstavljali na površini 470 m². Pripravili smo večje število novih modelov za tapetniški in kovinski sedežni program. Program proizvodov je zajemal tri skupine:

1. Oprema kino, športnih in drugih dvoran.
2. Novi modeli klubskih garnitur.
3. Stanovanjski uni-program.

Največje presenečenje na sejmu je bil prav gotovo naš paviljon, posebno še, ker smo v zadnjih letih na tem področju zaostajali. Glavna atrakcija paviljona je bil platnen strop, obešen na konstrukcijo gradbenih cevnih odrov. Prav tako so bila efektna tla iz smrekovih palet v naravni barvi. Uspela likovna rešitev paviljona je pripomogla k večjemu propagandnemu efektu in zanimanju za naše podjetje in izdelke.

Program opreme kino, športnih in drugih dvoran smo prvič prikazali z kompletno vsemi modeli ter nekaterimi novostmi, kot je uporaba lupine za športne objekte, sistem kovinskega nakladalnega stola z možnostjo sestavljanja v vrste in novi kino fotelji z istočasnim dvigom sedeža in hrbtišča.

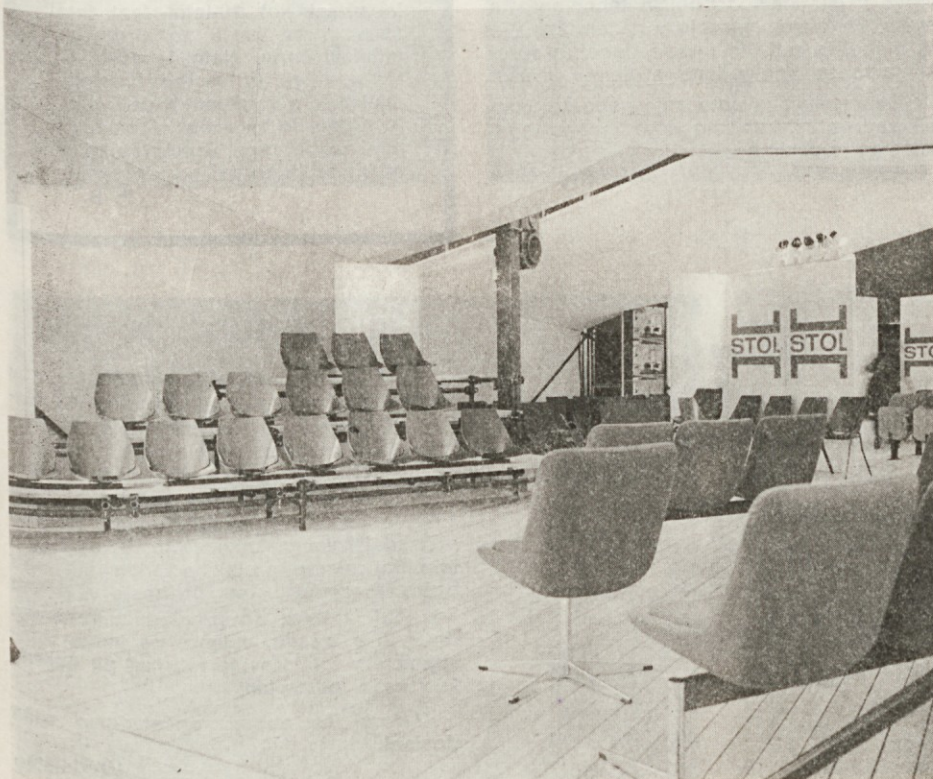
Program novih klubskih garnitur je vključil fotelje od vidnih lesenih konstrukcij do v celoti tapeciranih garnitur. Uporabljeno je bilo novo blago TDT, kar je dalo celoti tudi svež barvni efekt.

Na Beograjskem sejmu sta naša oblikovalca Branko Uršič in Mirko Romih dosegla z novima modeloma sklopnega stola in kino fotelja lep uspeh. Prejela sta diplomi Dizajn centra iz Beograda (z možnostjo uporabe nalepk »DOBER DIZAJN« na teh dveh modelih).

Za uspeh jima iskreno čestitamo!

Uredništvo

Program stanovanjskega Uni-pohištva je bil adaptiran z nekaterimi novostmi, kot so furnirna vrata, lužena v Wenge in zeleni barvi ter novi kovinski ročaji.

Odljučna zasnova paviljona in skrbno sestavljen program izdelkov so bili deležni pohvale prav vseh. Za izdelke smo bili nagrajeni z dvema diplomama Dizajn centra iz Beograda. Politika razstavljanja na manjšem številu sejmov, a na teh efektno, se je prav tu pokazala kot pravilna in lahko pripomore k vzdrževanju renomeja podjetja.

Letošnji sejem ni pokazal napredka enakemu zadnjih treh let, ker so v letošnjem letu zatajila predvsem nekatera renimirana podjetja. Edina izjema je NINA Novi Sad, ki že več kot preseneča z vedno novimi omarastimi rešitvami s konceptom sodobnega opremljanja prostora. Del omarastih proizvodov je bil zanimiv tudi v združenih organizacijah Slovenijalesa. Omeniti je potrebno še LIPO - Ajdovščina, ki vedno širše vključuje v svoj program bogato sedežno pohištvo iz vezanega lesa po skandinavskih zgledih.

Opazili smo tudi precej kopij naših modelov, predvsem v programu kino foteljev, ki so pa na vso srečo slabe in nekvalitetne.

B. Uršič

Obisk sejma »Orgatehnik« v Koelnu

Dne 20. X. smo odpotovali na sejem pisarniške opreme »Orgatehnik« v Kölnu. V skupini nas je bilo 18, predvsem sodelavci, kateri delajo v proizvodnji in prodaji pisarniške opreme. Potovali smo z vlakom, ker je to najceneje. Na žalost smo potovali predvsem ponoči, tako da nismo videli prelepih pokrajin v Turah in dolini Rena. V četrtek ob 7. uri zjutraj smo prišli v Köln. Po namestitvi v hotelu Conzul smo se odpeljali s podzemno železnico do trga s katedralo, potem pa peš po mostu čez Ren do poslopij sejma.

Čudovit je pogled na Köln s katedralo in Renom. Köln je staro mesto še iz rimskih časov. Ima 840.000 prebivalcev. Med drugo svetovno vojno je bilo močno porušeno, sedaj pa je v celoti obnovljeno. Katedrala je najbolj znana stavba v Kölnu, zgrajena v gotskem stilu. Gradili so jo od 13. do 18. stoletja. Zvonika sta visoka 156 m. Grajena je iz kamna z mnogimi figurami.

Po Renu stalno plovejo potniške ladje in vlačilci z raznim tovorom. Vzdržujejo zvezo od Švice do Severnega morja.

Prostor Kölnskega sejma je ogromen. Sama razstava »Orgatehnik« je bila v treh enonadstropnih halah. Razstavljali so proizvajalci »birotehnik« iz vsega sveta, največ pa iz Evrope. Nobeno jugoslovansko podjetje ni razstavljalo svojih izdelkov. Na sejmu smo si lahko ogledali vse, kar se potrebuje v sodobni pisarni: pisalne mize, stoli, kabineti, omare, računalniki, diktafoni, televizijske aparature, pisalni stroji, razmnoževalni stroji itd. Na razpolago je bilo precej perspektiv. Razne informacije si dobil tudi pri razstavljalcih.

Nas je zanimalo predvsem pisarniško pohištvo, kar je bil tudi namen našega potovanja. Največ furniranih izdelkov je bilo izdelanih v palisander furnirju in to v rio, navadnem ali fine-line palisandru. Razen palisandra je bilo največ izdelkov v hrastovem furnirju in to v naravnem in luženem, predvsem v temnejših tonih. Nekaj pohištva je bilo v orehu in fine line teak furnirju. Precej uporabljajo tudi folijo — imitacijo furnirja. Bilo je tudi nekaj pohištva izdelanega iz plastičnih snovi.

Površinska obdelava je približno na nivoju naše. Veliko pohištva je barvastega,

obdelanega s poliestrom. Uporabljajo tudi prozorni poliester, predvsem za plošče. Pri hrastu ne krijejo pore, ampak jih še poudarjajo.

Pohištvo je bilo izdelano v raznih oblikah in izvedbah. Neke posebno nove smeri ni bilo. Osnovna največ uporabljena oblika je oblika našega »E« programa, seveda z različnimi spremembami in izboljšavami. Veliko je miz brez ročajev, za odpiranje služi ličnica, ki je pomaknjena čez stranico omarice. Razred zase so kabineti, ki so izdelani kvalitetno in v lepih oblikah, imajo pa temu primerno ceno.

Pri omarah uporabljajo rolete, ki se odpirajo na stran in ne navzgor. Izdelane pa so tako, da se ne opazi, da je roleta. Še več, kakor pisarniškega pohištva, je bilo razstavljenega sedežnega pohištva, predvsem vrtljakovi, od zelo bogatih, ki se poljubno spreminjajo, tudi v ležalnikih, do preprostih. Pri večini se lahko spreminja naklon, višina sedeža in naslona.

Splošni vtis našega ogleda v primerjavi z našimi proizvodi je, da bomo morali pripraviti nov program ali popestriti sedanjega predvsem z večjo količino barvastega pohištva in različnimi manjšimi spremembami. Po ogledu toliko raznovrstnih vrtljakov smo uvideli, kako je naša ponudba vrtljakov skromna. Tudi tu smo sposobni ponuditi veliko več.

Mislím, da je bil namen našega obiska »Orgatehniku« uresničen, ker smo videli veliko lepega in uporabnega. V bodoče bi bilo dobro, če bi obiskali še več takih prireditev, če hočemo slediti času in razvoju.

Zanimivo je, da smo videli na razstavi zelo veliko Japoncev. To ni bil pojav samo na tej razstavi, ampak so prisotni na vseh razstavah s točno določenimi nalogaми. S takim načinom jim je uspelo dvigniti v 25 letih razmeroma zaostalo tehnologijo v eno najsodobnejših tehnologij na svetu. Pri hitrem razvoju v našem času je to najboljša pot, da uspele dosežke spreminjamo in prilagodimo svojemu tržišču.

Čeprav je bilo potovanje naporno, smo bili zadovoljni, ker smo videli mnogo tega, kar nas je zanimalo.

A. Rogina

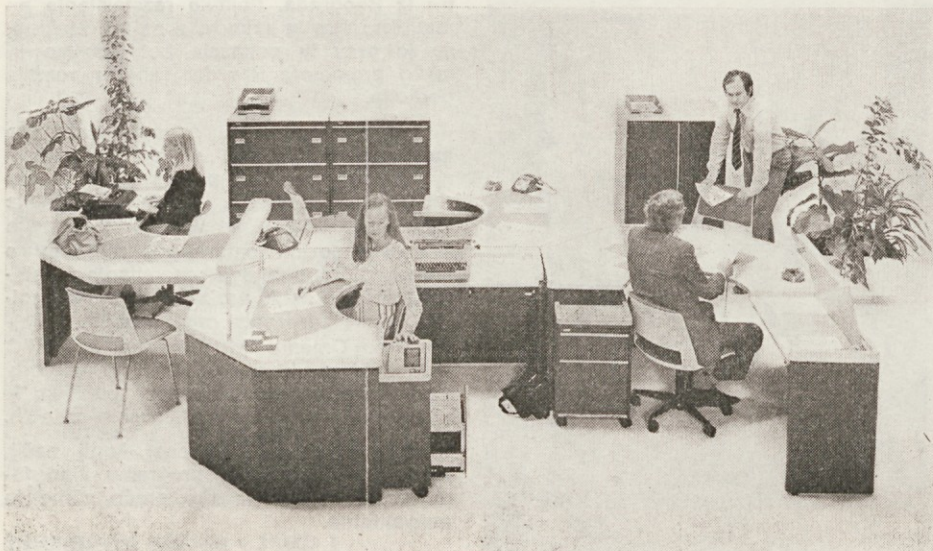
NASTALA JE PRAZINA

Z žalostjo nas je pretresla vest, da smo za vedno izgubili svojega sodelavca — tovariša Pohlin Stanislava. Bil je izredno delaven zlasti v odboru sindikalne organizacije in RK. Pri vsaki krvodajalski akciji je bil zelo prizadeven, da bi pridobil čim večje število krvodajalcev in je tudi uspel, kar priča odstotek pri udeležbi. Aktivno je deloval tudi v odboru za družbeno prehrano in komisiji za rekreacijo, kjer je bil tudi gospodar opreme in športnih rekvizitov. Ko mu je bila zoupana razporeditev sodelavcev za letovanje v vseh počitniških domovih ob morju za celotni kolektiv, se ni ustrašil napornega dela, ampak je po svojih močeh hotel ustreči vsakemu, če je le bilo mogoče.

V našo delovno organizacijo je prišel kot 16-letni fant leta 1955 in se izučil za strojnega ključavničarja. Nato je vseh 17 let marljivo in vestno opravljal svoj poklic v remontni delavnici.

Ošel je za vedno, toda spomin na dobrega sodelavca bo v naših srcih ostal.

P. B.

VABILO K SODELOVANJU

Vsak mesec razpošljemo 350 izvodov Glasila našim upokojencem, članom kolektiva, ki so na odsluženju vojaškega roka in zunanji sodelavcem. Vidi se, da je teh ljudi veliko. Se posebej jim želimo veliko zdravja in uspehov v letu 1977, obenem pa jih vabimo, da tudi od njih kdaj izvemo, kako živijo. V letošnjem letu žal nismo prejeli od njih niti ene pošte. Prepričani smo, da boste v novem letu bolj aktivni. Ko pregledujemo druga tovarniška glasila, vidimo, da imajo upokojenci in vojniki svoje rubrike, pa čeprav le v nekaj odstavkih.

Zatorej še enkrat: pričakujemo vaše dopise!

Uredništvo

Proslava za Dan republike in podelitev priznanj zaslužnim članom kolektiva STOL

1

Glavni direktor Ivan Urh je orisal borbo in pot naših ljudi zadnjih desetletij in pomen našega največjega praznika — Dneva republike ter zaželel vsem Stolovim so-delavcem prijetno praznovanje.

2, 3

Zlato značko industrije pohištva Stol s/la prejela Švajger Boris, vodja TOZD-1 in Štebe Franc, vodja PE-4.

4

Bronasto značko je prejela Hribar Meri, glavna blagajničarka. Vsem nagrajencem je polna dvorana navdušeno aplavzirala.

5

Okteč bratov Pirnat iz Jarš, med katerimi je tudi Janez, član našega kolektiva, je zapej izbrane pesmi. Ansamblu se pozna radijska uglajenost, zato je tudi pritegnil vso pozornost.

6

Izbrana zborna recitacija iz narodne revolucije je gledalce spomnila na težke dni naše preteklosti, ko se je kovala naša svoboda.
C. S.

1

2

3

4

5

6

Proslava v počastitev dneva JLA

V petek, 10. 12. 1976, je bila ob 19. uri v organizaciji Krajevnega odbora Zveze rezervnih vojaških starešin z Duplice v Kulturnem domu proslava, ki je bila posvečena dnevu JLA. Povabljeni so bili borci NOB s terena Duplica, Šmarca in Volčji Potok.

Čeprav je bilo tik pred proslavo slabo vreme, saj je močno snežilo, se je v dvorani zbralo poleg posebej povabljenih gostov, ki so večinoma sedeli v prednjih

vrstah, veliko krajanov, ki so navdušeno spremljali program.

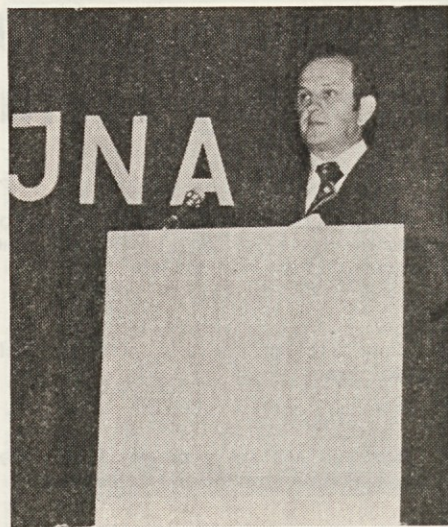
Pozdravni govor je imel Franc Zupan iz Šmarce, ki je vsem prisotnim zaželel prijeten večer, še posebno pa pozdravil rezervne vojaške starešine in borce NOB, katerim so pionirji osnovne šole z Duplice podarili cvetje. Tov. Zupan je orisal nastanek in razvoj naše armade, ki je iz malih skupin, skoraj neoborožena, zrastle v močno sodobno armado, oboroženo z

Zenski zbor Solidarnost iz Kamnika

Pionirji so borcem NOB podarili cvetje

O JLA je govoril Franc Zupan

modernim orožjem, ki je skoraj v celoti izdelano v naših tovarnah.

V programu je nastopil moški in ženski zbor Solidarnost iz Kamnika pod vodstvom Viktorja Mihelčiča. Pel je borbene, umetne in narodne pesmi. Pevci, med katerimi je tudi več naših sodelavcev, so se potrudili in prispevali k slavnostnemu vzdušju. Tudi pionirji z Duplice so nastopali z recitacijami. Bili so dobro pripravljeni, šlo je brez zatiklajev in v dvorani so se videli zadovoljni obrazi staršev otrok, ki jim je ta nastop še posebej veliko pomenil. Posebno pozornost je zaslužila zborna recitacija v izvedbi dramske skupine Duplica v režiji Franca Štebeta. Nastopili so z odlomki pesnitev o revoluciji, pesnikov Kajuha, Bora in Grudna. Recitacija je bila spremljana s svetlobnimi in zvočnimi efekti in opisuje dogajanje od začetka revolucije do osvoboditve. Dogajanje na odru so popestrile projicirane grafike slovenskih likovnih umetnikov.

Nastopajoči so zborna recitacijo pričeli v popolni temi, rastoča svetloba pa je ponazarjala prihajajočo svobodo. Dupliški amaterski igralci, med kateri sta izstopala Škrjanc Irena in Pestotnik Miro, so pripravljeno delo umetniško prikazali občinstvu. Pri tem lahko še posebno pohvalimo režiserja Franca Štebeta, ki je s tem, sicer krajšim delom in omejenim gibanjem na odru, dosegel več kot s klasično gledališko predstavo.

Proslava je lepo uspela. Občutiti je bilo, da so organizatorji vložili veliko prostega časa. Želimo, da bi bila taka prireditev vsako leto.

C. Sivec

PO DOMAČE

»Jest mam prjatla, k je štromar. Je odličn špecjalist. No, zadnč se m je pukvaru kohar in pa radijo, zato sm mu reku, d nej m uboje lpo pa sigurn puprav. A veste, kuga je naredu! Tiste drote je zmešu med sboj, tko d m zdej kohar špila k b biv radijo, na radiju pa pečem umlete.«

Naše Glasilo

Letu 1976 tečejo zadnji dnevi in morda bi bilo prav, da napišem nekaj o izdajanju Stolovega Glasila. Gotovo bo marsikoga zanimalo, kako posamezna številka nastaja, skratka, kaj mora biti napravljeno do tedaj, ko pride v tiskarno. Naj mi bo oproščeno, če bom med opisom izrekel tudi nekaj kritičnih misli.

Uredniški odbor se za vsako številko Glasila sestane dvakrat, prvič takoj prve dni v mesecu in pripravi zasnovno za številko v tekočem mesecu. Pri tem je potrebno vsakemu področju, ki je aktualno v tistem času, posvetiti primerno pozornost. Jasno je, da ne more biti v eni številki obdelano samo nekaj področij, pač pa čimveč, ker le na ta način najde vsak bralec nekaj zase. Želja je, da bi vsi vse prebrali. Predvsem so pomembni sestavki z družbenopolitičnega in samoupravnega področja, o tem, kako gospodarimo, kako skrbimo za varstvo pri delu, o skrbi za požarno varnost, sestavki o zdravstvenem skrbstvu itd. Tudi sestavki s poljudno vsebino so vedno dobrodošli, precejšen odmev pa ima tudi rubrika Pogovor s sodelavci. (Neka delavka mi je ob priliki rekla: »Zakaj pa ne napravite v eni številki pogovorov z večimi delavci, z vsakim na eno stran. To tako radi beremo.«) Trudili smo se tudi, da bi bile opisane razne sindikalne, mladinske in športne aktivnosti.

Načrt Glasila za tekoči mesec je napravljen. Tukaj se delo šele pričinja. S tem, da uredniški odbor pripravi ustrezno shemo, še ni rečeno, da bodo načrtovani prispevki v Glasilu. Potrebno je najti ljudi, ki bodo željeno spravili na papir. Pisci pa so zelo različni. Ideálni so seveda taki s katerimi se da lepo pomeniti, za kaj gre. Predstavljajo si že vnaprej stavek z vsemi podrobnostmi.

Prispevek pripravijo kompleten z poučkom na bistvenem in primerno oblikovan tako, da je dostopen bralcu, ki se sicer ne ukvarja veliko s strokovno literaturo. Takih dopisnikov, ki bi pripravili dober prispevek, držali pa bi tudi besedo za rok oddaje, na žalost ni veliko. Druga vrsta dopisnikov se od njih močno razlikuje. Prvi del gornjega opisa sicer velja tudi zanje, le s to razliko, da zadeve ne vzamejo tako resno. Strinjajo se, da bi morali napisati, vendar samo to. Ko bi moralo priti do realizacije prispevka, se zatakne. Čas pa neusmiljeno hiti. Rok oddaje rokopisa ali tipkopisa uredniku je domemben. Ko pride ta dan, ni članka od nikoder.

Takrat je slišati naslednji dialog:

»Do kdaj boste zares napravili?«

»Do kdaj pa je zadnji čas?«

Največkrat je tedaj, ko poteče drugi ali tretji domenek, sestavek napravljen. Seveda pa se mu pozna naglica, ki je tudi lepe natisnjene črke ne odpravijo.

V tretjo vrsto spadajo ljudje, ki naj bi pripravili sestavke, vendar so že v začetku polni izgovorov, da je za pisanje predvidenega prispevka še prekmalu, morda čez mesec ali dva, ali da za pisanje pač nimajo smisla.

Vendar je nenehna želja uredniškega odbora, da bi pisali tudi o dogodkih in drugem tedaj, pa čeprav na kratko, ko so najbolj aktualni in tudi opozarjali bralce na prihodnja dogajanja. Zal nam je tega do sedaj zelo malo uspelo. Čas pa hiti.

V sredi meseca je potrebno, da se uredniški odbor še enkrat sestane in pregleda prispele, popravljene in urejene (pri vsakem je to potrebno) in pretipkane sestavke. Če tega še ni, je najbolj nerodno. Dokler ni vseh sestavkov, uredniški odbor svojega dela ne more opraviti.

Ko so končno vsi prispevki na papirju, ko je opravljeno lektoriranje in so pripravljene ustrezne fotografije, člani uredniškega odbora kritično pregledajo prispele gradivo. Ocenijo, kaj je za objavo in kaj ne. Tedaj se prične tehnična plat obdelave Glasila, za kar pa časa tudi vedno manjka, saj v tiskarni LJUBLJANA v Ljubljani, kjer tiskajo naš časopis, tiskajo poleg vsega drugega še kakih dvajset tovarniških glasil, za vsa pa je verjetno približno enak predhodni postopek kot za našega. Zato vsi zamujamo, čeprav bi glasilo moralo točno iziti.

Izgled vsake številke glasila je seveda v veliki meri že vnaprej določen, saj se morajo stavki vsebinsko in količinsko skladati in dopoljevati, ustrezni slikovni material pa naj popoestri in bralcem še bolj približa vsebino.

Za konec ne bo odveč, če pohvalimo nekaj najbolj marljivih sodelavcev Glasila

v letošnjem letu. Ti so bili: Ivan Urh, Konrad Vavpotič, Janez Grünfeld, Janez Brily, Anton Koritnik, Boris Bavčar, Slavko Bergant, Anton Udovič, Mavric Kotnik, Anton Jeglič, Franc Sikošek, Franc Juvan, Sonja Sekavčnik in še drugi, ki so le enkrat ali dvakrat sodelovali, vendar tedaj vestno.

Zahvaliti se moramo tudi vodji tozda 2, ki je omogočil, da so bili prispevki takoj po prispetju pretipkani in tov. Osolnik Ivici, ki je tipkala tudi po službi. V ilustracijo naj povem, da je potrebno za vsako številko pripraviti 35—40 tipkanih strani gradiva.

Opisal sem del dela in problemov pri nastajanju našega mesečnega informatorja. Želja uredniškega odbora je, da bi bilo v prihodnjem letu bolje. Predvsem bi želeli, da bi bilo čimveč doposnikov iz prve skupine in veliko takih, s katerimi se ni potrebno zmeniti za sestavek, ampak so samoiniciativni, znajo opazovati tovarniško življenje in življenje v domači okolici in najpomembnejše izluščiti. Vzodbuda je namenjena vsem članom kolektiva. Tako bi postalo Glasilo še bolj naše.

S. Sivec

Kadrovske spremembe v mesecu novembru 1976

LASTNOST DELAVCA SO SI PRIDOBILI: V TOZD 1

HOČEVAR Helena, NK delavka, PE-4
POGAČAR Marija, NK delavka, PE-5
TOMAN Silva, NK delavka, PE-5
SLOBODNIK Anton, NK delavec, PE-8
LASIČ Silva, NK delavka, PE-4
ŽIBERT Srečko, NK delavec, PE-3
ŠKVORC Dušan, NK delavec, PE-3

DSSS

OSOLNIK Alojz, KV kovinostrugar, PE-3

LASTNOST DELAVCA JE PRENEHALA: TOZD-1

SLEVEC Ljudmila, NK delavka, PE-8
KLEMENČIČ Anton, NK delavec, PE-3
DOLENC Anton, KV tapetnik, PE-5
SLAPAR Anica, NK delavka, PE-7
KEMPERLE Alojz, KV tapetnik, PE-5

MAČEK Janez, NK delavka, PE-8

Vsi so odšli na lastno željo.
KOCIPER Angela, PK delavka, PE-5.
Družinska upokojitev.
BAVČAR Marija, KV krojačica, PE-5 — upokojitev.

TOZD-2

HRIBAR Jože, NK delavec — na lastno željo

TOZD PRODAJA

SARTORI Nenad, KV voznik mot. vozil — na lastno željo

V DELOVNI SKUPNOSTI SKUPNIH SLUŽB

NOVAK Janez, diplomirani pravnik
PANJAN Boris, gimnazijski maturant, RERC
KRAMAR Vitomir, elektrotehnik, ERC
Vsi na lastno željo.

Nagradna križanka

V tej številki Glasila objavljamo nagradno križanko. Pravilne rešitve bodo nagrajene s tremi nagradami:

1. nagrada v znesku 200 din
2. nagrada v znesku 150 din
3. nagrada v znesku 100 din

Žrebanje bo 14. 1. 1977, zato oddajte rešitve do 13. 1. 1977 do 14. ure pri vratar-

ju v TOZD-1 v zaprti kuverti z oznako Novoletna križanka.

Izid žrebanja bo objavljen v januarski številki glasila.

Želimo vam veliko zabave med novoletnimi prazniki pri reševanju križanke in srečo pri žrebanju.

Uredništvo

Pogovor s sodelavci

Prijetno se je pogovarjati s preprostim in poštenim človekom. Ne zasipa te z preširokimi odgovori. Skopo ti pove samo tisto, kar ga vprašaš. Sicer pa molči in mu je nerodno, ker drežaj vanj. Tak je bil tudi pogovor z Marijo Dobovšek, ki v TOZD-1, v tapetniški delavnici, že vrsto let sedi za živalnim strojem in šiva tapetniško blago v razne blazine in podobno. Ko sem jo prosil za kratek pomenek, mi je prikimala in dobil sem občutek, da je ena izmed tistih delavk v Stolu, s katero nimajo problemov ne sodelavci ne nadrejeni. Zaveda se svoje delovne dolžnosti, zaveda se, da je potrebno to, kar da iz rok, napraviti dobro, da je potrebno živelj s sodelavci.

Dobovšek Marija se je rodila 16. 12. 1925 v Zakalu pri Stahovici. V družini je bilo 14 otrok, devet deklet in pet fantov. Oče je bil gozdni delavec, sekal je les v gozdovih v Kamniški Bistrici, mati pa je gospodinjala številni družini doma. Denarja je vedno manjkalo in otroci so odraščali tako, kot še v marsikateri družini, kjer je bil mesečni dohodek vsaj za pol premajhen. Varčevali so in varčevali in odraščali v ljudi, ki so že navsezgodaj vedeli, kaj je pomanjkanje.

Marija je hodila v osnovno šolo v Stranje, doma pa pridno pomagala mami in očetu. Zaslužila je za dom kakšen dinar, če se je dalo. Da bi se šla učiti, o tem seveda ni bilo govora. Tudi druga svetovna vojna je prispevala svoje. Težko je bilo obdržati golo življenje.

Takoj po vojni je Marija pomagala pogozdovati v Kamniški Bistrici. Bila je zadovoljna, ko je dobila redno zaposlitev, vendar je tega dela zmanjkalo in v jeseni 1946 je dobila delo v Stahovici na žagi, ki je spadala pod Gozdno gospodarstvo Ljubljana. Bila je sicer ženska, vendar mlademu dekletu ni bilo pretežno vsak dan prekladati težke sveže deske in plohe. Čez štiri leta je bila v istem obratu premeščena v zabojarino, kjer je bilo delo nekoliko lažje. Izdelovali so zaboje za tovarno Titan, Svit, pa tudi za Melodijo Mengeš.

Žagarski obrat v Stahovici je bil leta 1965 priključen k našemu podjetju in tako je tudi Dobovšek Marija postala naša sodelavka. Zabojarina je z delom prenehala. V obstoječih prostorih je bila odprta tapetniška delavnica. Dobovšek Marija je v njej dobila osnove tapetniškega dela.

Pred enajstimi leti je prišla delat na Duplico v tapetniško delavnico. Že prej se je pričela za delo na šivalnem stroju; kar ji je še manjkalo, si je skušala čimprej pridobiti na novem delovnem mestu. To delo opravlja še danes.

Marija se je pred leti poročila in sedaj stanuje v Županjih njivah. Tudi njen mož je zaposlen v Stolu, dela na žagi. Imata štiri otroke, sin je poročen doma, hčerka pa na Vrhopolju. Rada pride domov k staršem, dobro se razumejo.

Kako se počutite v tovarni?

»Ne morem se pritoževati. Delo imam, delovne norme dosegam. Nekatere so sicer nekaj težje od drugih, delovni uspeh pa je odvisen tudi od materiala, pa tudi od marsičesa drugega.

Vodja oddelka in obratovodja dobro skrbita za to, da imamo dovolj dela. Upam, da bodo po sprejemu novega vrednotenja del v Stolu tudi osebni dohodki nekoliko večji, kajti stroškov v družini je vedno dovolj. Stolu torej pripadam že čez trideset let in bom tukaj tudi ostala do upokojitve, če bo vse po sreči. Z delom sem zelo obremenjena, saj me po delu v tovarni čaka še kup opravil doma. Vendar mi to ne jemlje volje. Dokler bom zdrava, bom rada delala. Upam pa, da bom kako uro prosta vsaj potem, ko bom šla v pokoj.«

Zahvalil sem se ji za pogovor. Morda bi jo lahko še kaj vprašal, vendar se mi zdi, da mi je bistveno o svojem življenju povedala. Odhitela je k šivalnemu stroju. Tretjina delovne norme tistega dne je bila še pred njo.

Zdi se mi, da je takih delavk in mater, kot je Dobovšek Marija, v tovarni še veliko. Razpete so med delom v tovarni in delom doma. Tem ženam daje prav to smisel v življenju. Zadovoljne so tedaj, ko je tudi za družino vse postorjeno.

Spoštovana Dobovšek Marija, želim vam veliko zdravja in moči pri delu in da bi bila čez nekaj let zadovoljna Stoluva upokojenka.

C. Sivec

Občinske sindikalne športne igre

Na občinskih sindikalnih športnih igrah naše podjetje sodeluje v vseh razpisanih panogah.

1. smučanje — moški, ženske
2. kegljanje — moški, ženske
3. šah — ekipno in posamezno moški
4. plavanje — moški, ženske
5. streljanje — moški, ženske
6. odbojka — moški, ženske
7. orientacijski pohod — moški, ženske
8. košarka — moški
9. mali nogomet — moški
10. rokomet — moški
11. namizni tenis — moški, ženske
12. avto rally — moški, ženske

Zaključena so bila naslednja tekmovanja v letošnji sezoni:

Smučanje, ki je bilo organizirano v zelo slabem vremenu v Tihni dolini na Veliki planini na zelo težki in ledeni proggi. Naši tekmovalci in tekmovalke niso zasedli prvih mest. Udeležba Stolovih športnikov je bila najštevilnejša.

V **kegljanju** je moška ekipa osvojila prvo mesto, ženska ekipa pa še tekmuje in bo po sedanjih rezultatih dosegla lepo uvrstitev.

Šahisti ekipno so osvojili prvo mesto. Tekmovanje posameznikov v tej disciplini še ni bilo odigrano, lahko pa pričakujemo nekaj visokih uvrstitev.

Plavanje, ki je bilo organizirano v Kamniku v zelo hladnem vremenu, je potekalo

ob številčni udeležbi naših športnikov. Naši tekmovalci so osvojili največ kolajin in s tem tudi prvo mesto.

V **streljanju** je naša moška ekipa osvojila drugo mesto. Ženska udeležba je bila slaba, nastopili sta samo dve tekmovalki. Ker ekipa ni bila popolna, je bila tudi uvrstitev slabša.

Tudi v **odbojki** ni bila moška ekipa popolna in so se tekmovalci uvrstili na tretje mesto. Ženska ekipa se je tekmovalna udeležila zelo vestno in v zadovoljivem številu, vendar zaradi slabe udeležbe iz ostalih podjetij tekmovalca ni bilo.

Tudi **orientacijski pohod** je bil letos prvič organiziran in se doseženi ekipni uspehi tudi točkujejo in štejejo v skupno uvrstitev.

Košarkarska ekipa je pri številčno in kakovostno močnih ekipah dosegla prvo mesto in osvojila pokal v trajno last.

Tudi **rokometiši** Stola se uspešno borijo in so bili na prvih srečanjih nepremagljivi. Upamo, da bodo tudi v nadaljnjih in osvojili prvo mesto.

Namizni tenis, avto rally in šah posamezno je še pred nami. Na teh tekmovanjih bodo naši tekmovalci uspešno zastopali barve Stola. Z dobro uvrstitvijo bi pripomogli k visoki skupni uvrstitvi sindikalnih športnih iger občine Kamnik.

Vsem tekmovalcem in tekmovalkam bi se zahvalil za požrtvovalnost na športnem področju z željo, da se tudi v bodoče s še večjim trudom borite za naše uspehe. Iz svoje sredine pa si izberite najboljšega tovariša, ki vas bo vodil s srcem in prizadevnostjo.

F. Urankar

Lestvica jesenskega dela prvenstva v domžalsko- kamniški skupini

Zaradi boljšega pregleda končnih razvrstitev moštev v naši skupini objavljamo tudi lestvice.

Razen pionirjev so vsa moštva odigrala vse predvidene tekme. Tudi zaostala srečanja v pionirski skupini ne morejo vplivati na spremembo v samem vrhu. Istovčasno objavljamo tudi fotografije posameznih moštev, saj jih do sedaj še nismo v celoti predstavili. V pojasnilo naj omenim, da na fotografijah ni vseh igralcev, ki nastopajo za posamezna moštva, ker se sestava, zaradi poškodb in drugih vzrokov, menja. Menim, da bomo sodelujoče še lahko predstavili v našem Glasilu.

Lestvica domžalsko-kamniške PIONIRSKÉ lige:

1. Virtus	9	9	0	0	49:9	18
2. Radomlje	8	6	1	1	27:6	13
3. Kamnik	9	5	2	2	26:19	12
4. Mengeš	9	4	2	3	25:23	10
5. Komenda	9	4	0	5	18:25	8
6. Dob	8	3	1	4	17:20	7
7. Ihan	9	3	1	5	15:21	7
8. Domžale	9	3	1	5	21:31	7
9. Induplati	9	2	2	5	13:19	6
10. Partizan	9	0	0	9	7:45	0

Lestvica domžalsko-kamniške MLADINSKE lige:

1. Dob	9	6	3	0	37:14	15
2. Domžale	9	6	1	2	38:20	13
3. Induplati	9	6	1	2	33:18	13
4. Mengeš	9	6	0	3	25:16	12
5. Virtus	9	5	1	3	22:18	11
6. Kamnik	9	3	2	4	22:32	8
7. Radomlje	9	3	0	6	15:26	6
8. Partizan	9	2	1	6	20:34	5
9. Ihan	9	1	2	6	12:34	4
10. Moravče	9	1	1	7	16:28	3

Lestvica domžalsko-kamniške ČLANSKE lige:

1. Induplati	11	8	3	0	30:11	19
2. Virtus	11	6	4	1	33:18	16
3. Kamnik	11	6	3	2	41:13	15
4. Mengeš	11	5	3	3	22:16	13
5. Dob	11	4	5	2	20:17	13
6. Radomlje	11	4	3	4	22:30	11
7. Ihan	11	3	4	4	25:19	10
8. Domžale	11	4	2	5	21:20	10
9. Partizan	11	4	2	5	21:23	10
10. Moravče	11	3	1	7	21:32	7
11. Komenda	11	1	2	8	14:41	4
12. Napredek	11	1	2	8	13:43	4

F. Juvan

Pionirji

Mladinci

Člani

»Nošak 76«

IZ DNEVNIKA ODPRAVE

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

7. VIII. zjutraj smo štartali ob 8. uri. Ob 10. uri smo prišli pod ključni del vrhnjega dela stene. Za 200 m visok snežni kuluar smo potrebovali še dve uri hoje, potem smo stopili najprej na Posredni Nošakov vrh, visok okrog 7300 m (po merjenju naših višinomerov) in končno ob 13.30 uri na glavni vrh Nošak 7492 m.«

Kljub temu, da smo 1000 m nižje v T-2 ne morem spati in ob 3. uri zjutraj pišem, namesto da bi spal kot moj prijatelj. Vzel bom tableto in še enkrat poskusil. Spal nisem, toda ne morem si kaj, da se ne bi še enkrat povrnil v ure pred vstopom na vrh.

Težave so se začele pravzaprav že ponoči, ker je bilo v šotoru premalo prostora. V prostorčku, ki je udoben le za enega, smo spali kar trije. Na srečo je bila vsaj noč mirna in da se ni ponovilo neurje izpred šestih dni. Saj res, še drugič v enem tednu nočitev na 7050 m.

Zjutraj smo se kljub utrujenosti in neprespani noči počutili še kar dobro. Pot smo nadaljevali preko platoja pod severni kuluar. Strmina tega kuluarja je okrog 50°. Če ne bi bil na višini 7200 m, sploh ne bi bil težak. Tu pa višina in zrak dasta svoje. Pa še sneg je zelo slab, kložast, kar povečuje procent nevarnosti za plaz. Seveda je pod snegom led. Okrog 12. ure smo stopili na Posredni vrh, ki je nekoliko nižji od glavnega. Vendar je naša pot

vodila naprej. Po sestopu proti sedlu pod glavnim vrhom smo še enkrat počivali in si nabirali moči za vzpon na vrh.

Žal se je vreme poslabšalo. Začel je padati sneg in megle so se privlekle. Pot smo s težavo nadaljevali. Vsak narejen korak je garanje. Še več! Premagovanje samega sebe. Nič več nisem hodil jaz, ampak z mano v mislih nekaj časa tudi žena Joži in moji hčeki Vilma ter Mateja. Tudi njim ni šlo. Zamislil sem si, da grem na Krvavec. Ne, nisem si mislil. Stojem sem sanjal. In zopet tisti znani tempo. Korak, vdih, izdih, korak, vdih, izdih in tako naprej zadnjih 200 m. Se par metrov, gledamo se, zopet nekaj vdihov in izdihov. zadnja strmina in končno: Vrh!

Kaj je sploh to? Nekaj prekleto pokonci postavljenega sveta na višini 7492 m. Kaj čutim? Čutim vseh 12 let življenja, ki sem ga prebil po gorah. 12 let sobot, nedelj in praznikov je postavljenih tu, na tem vrhu.

Temu pravimo nagrada. V očeh imam solze, ne sam, tudi prijatelja. Gledamo se in se smejimo. Da, to so solze sreče. Srečen sem in zadošččen. Premagal sem 7492 m.

Slikati ne morem nič, razen prijateljev, ker je izredno slabo vreme. Na vrhu ostanemo skoraj eno uro. Saj imamo dosti časa. Potem se počasi odpravimo navzdol. Najprej smo po nekaj urah prišli do T-3,

kjer sva s Staškom pokadila po nekaj dneh prvo cigareto. Že v trdi temi pa smo prispeli v T-2, kjer smo prespali in naslednji dan, 8. VIII. pozno popoldne v Bazo. Utrujeni, vendar srečni.

Po nekaj dneh, ko smo bili zopet vsi zbrani v Bazi, smo odšli proti dolini, svedu naproti. Na poti domov smo se ustavili v KABULU, glavnem mestu Afganistana. Oglasili smo se tudi na ambasadi, kjer so nam naredili prisrčen sprejem in nam čestitali za dosežen uspeh, potem pa smo se po treh mesecih — 4. 9. znašli na domačih tleh.

Ob koncu pa se še najlepše zahvaljujem vsem članom kolektiva in DS TOZD 2, ki so mi omogočili sodelovanje na odpravi.

Srečno!

Konec

F. Bauman

URA NA STO DELOV

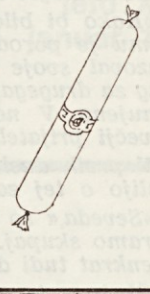
V tovarni smo pričeli pred nekaj leti s sodobnejšim obračunom. Tudi delovna ura se je pričela deliti na decimalen način, ne več tako kot preje, ko smo na primer rekli: ena ura in petnajst minut. Po novem se je temu reklo: ena ura in petindvajset, s čimer je jasno, da je v mislih ura in petindvajset stotin ure ali, z drugo besedo, ura in četrt. Nekatere pa je to zelo motilo. Stotinke ure so jemali za prejšnje minute.

Šef računskega centra je na nekem sestanku obrazložil novi način deljenja ure. Vprašal je nekoga če razume, za kaj gre. Ta mu je odgovoril, da mu zadeva postaja jasna. Razlagalec pa se je hotel na primeru prepričati, kako je vprašani razumel:

»Koliko je: ena ura in petdeset?«

»Deset minut manj kot dve uri.«

Novoletna nagradna križanka

		NOVA GORICA	LTUB. NOGOMETNI KLUB	OKTOBER	KIS	POHIŠT. MATERIAL	ERRIJ	REKA V MEZOPOT.	OSEBNI ZAJMEK	
	TROVALENTNI ALKOHOL									
	TUTE Ž. IME	I				LJUDOŽER		MESTO V BOLIVIJI		
	DREVESNI SKODLJIVEC	NEKO SLAVNI FR. KOLESAR	VRASTA ŠPORTA						SLOVENSKI TEDNIK	
ŠIBEK		B	PLATINA		OTOK V FIJI - JU	N				
	RAZLIČNA SAMOGL.		AMERIŠKI KOMIK STAN IN...		NAPAD (V MEDICINI) OB KONCU NJIVE					
	ANGLEŠKA UTEŽNA ENOTA (LIBRA)		ŠTRATKI TOVARNA V Ljubljani					BEOGRADSKI NOGOMETNI KLUB	R	
	MATURANT. ZABAVA					KEMIČNA PRYINA PESEM NARODA			MESTO V BIH	
	IME FRANC. ŠANSOUT. (PIAF)	T						NAJVIŠTA Igr. KARTA		
	SATOVJE		TAPOVSKI 'SAH'	ILOVICA		DRAG KAMEN AVSTRISKI PESNIK (RAINER)	R		HOMERJEV EP	
	MESTO V DALJAVI				EVGEN MATEJKA			ŽLEB PRI SODU	O	
					NATURISTI			SEST. DEL ATOMA		
	SOGLASNIK	MESTO PRI SPLITU				DRŽAVA V ZDA				
		IZLOČITEV, OSANITEV				POSODA ZA CVETJE				
	KONICA		ČEVELJ						ZAPOREDNI ČRKI	
			RAZLIČNA SOGLAS.						MEDMET	
	STIH		POLITICARJA KRNIC						NADLEŽNE ŽUŽELKE	
			GRŠKA BOGINJA PLODNOSTI				SAMOGL.		RIMSKE DVE	
	AMERIŠKA YESOLJSKA LADJA				PREDLOG		MESTO V SZ			
					NORVEŠKI FILOZOF		LJUBLJANSKA VELEBLAG.			
	VELELVNIK		MIMO DOČI		A				SKRATAVI OSEBNI ZAJMEK	
			REKA V ROMANJI						INDUSTR. RASV. IKA	
	JUŽNA RODEZIJA		BODEČ PLEVEL			PLOSKOVNA MERA		LANTANI		
			KVARTSKI IZRAZ					DOBOJ	IVAN CANKAR	
	ANGLEŠKI PLEMIC				L	LITIJ				
	PRILEŽNA STRANICA					PRVA ERKA	NOSA PO OKUSU		ITALIJA	
					L					
						PREBIVALEC PAUVIJE				

Gremo silvestrovat

Prav gotovo ni bilo naključje, da so tovariša Vitala med drugimi mnogimi potencialnimi kandidati izbrali za predsednika sindikata. Vital je tako zagnan in vztrajen, da mu ni bilo para daleč naokrog. Kar je organiziral on, sploh ni moglo spodleteti.

»Kako bi bilo, če bi letos silvestrovali malo drugače,« se mu je porodila misel nekega dne med malico, ko je opazoval svoje kolege. »Celo leto skoraj nimamo časa drug za drugega, zadnji dan v letu pa bi lahko nadoknadili zamujeno. V novo leto bi morali zajadrati skupaj, kot največji prijatelji, kar pravzaprav tudi smo, le časa ni.«

V prvih dneh decembra je vprašal delovne kolege, kaj mislijo o tej zamisli. Enoglasno so bili navdušeni.

»Seveda,« so prikimali drug za drugim, »silvestrovati moramo skupaj. Tako prijetno bo gledati tovarniške obraze enkrat tudi drugačne, vesele in razposajene.«

Okvirno je nabral prijave. Samo v njegovem tozdu se je nabralo 91 kandidatov. Vitala je zaskrbelo, kje bodo našli tako velik prostor, saj je bilo vseh tozdov sedem, prijav pa je bilo tudi drugod precej. Silvestrovanje je imel namen izvesti v planinskem domu, ki bi lahko sprejel največ sto ljudi. Vseeno se je prvo prosto soboto odpeljal z žičnico na planino k upravniku in rezerviral dom. Se bomo že nekako zgnatli, si je mislil. Več nas bo, topleje bo. Dal je simbolično kavcijo iz lastnega žepa.

»Tovariši, silvestrovanje bo,« je povedal nekaj dni kasneje, »in kar je glavno: v sindikalni blagajni je ostalo še nekaj denarja, ki ga moramo porabiti. Moramo, razumete! Kot nalašč, kajne? Vsak bo prispeval le še petnajst jurjev in vse bo plačano. To pa boste lahko dali, ko ste ravno včeraj dobili pol trinajste plače. Vse je torej v redu.«

Zadnjih štirinajst dni so začeli prihajati k njemu sodelavci sklonjenih glav.

»Ti,« je rekel Tine, »mene kar raje prečrtaj. S staro sva izračunala, da bo še vseeno prišlo ceneje doma. Kupila bova liter vina in nekaj svinjine, pa bo. Saj veš, kako je.«

»Jaz tudi ne bi rinil v hribe,« je skesano povedal Tone. »Če ga hočem polomiti ga lahko tudi doma. Morda pa bom skočil k sosedu. Ima odlično poljsko vodko.«

»Saj bi šel,« je skomignil Jure, »pa bo na televiziji odličen program. Letos bo čisto nekaj drugega kot druga leta.«

»Midva ne spadava v tako veliko družčino,« je menil Frenk, nanovo zaljubljen. »Z Brigito bova raje našla kakšen bolj tih kotiček. Saj razumeš, a ne?«

Zadnji teden jih je ostalo iz vseh sedmih tozdov samo še 39 prijaviteljev. Vital je šel odjaviti pet avtobusov.

Zmenil se je, da bo dovolj, če bo peljal le en tovarniški avtobus.

V naslednjih dveh dneh se je skesalo še štirinajst ljudi. »Hotela sem povedati že prej, pa nisem upala,« je zavila oči Majda. »Saj si mogoče že sam opazil, da nisem več sama.«

»Kaj pa ti?« se je začudil Vital Janezu. »Ali si ti tudi noseč?«

»Tisto ne,« je bilo nerodno Janezu, »toda prijemlje se me angina. Nekaj mi pravi, da bom prav na silvestrovo obležal.«

In tako naprej.

Vital je šel ogorčen odročiti avtobus, saj se bi jih nekaj lahko peljalo kar z rednim avtobusom. Uslužbenka, ki je sprejela prvo odjavo, je trdila, da je bila njegova pot odveč, saj je že prvič vse odjavil.

Na dan pred odhodom jih je za skupno silvestrovanje ostalo še 21. Na postajo pa jih je ob sedmih zvečer prišlo le 18. Vital je šel bližnje klicat na dom, a ni nikogar pridobil.

»Eh, kaj bi hodil ven na mraz, če mi je tukaj dobro,« so ga povsod zavrnili.

Medtem, ko je lovil kolege, so se premislili še štirje, Peter pa se je zgubil ob prihodu avtobusa. Na redni avtobus se sploh niso mogli zbasati, ker je bil prenatrpan. Odločili so se za lasten prevoz s tremi avtomobili, vendar se je med potjo eden izgubil. Na spodnjo postajo žičnice jih je prišlo le sedem. Zgrozili so se ob pogledu na ogromno gnečo pred gondolo. Vital se je ustrašil, če bo sploh kaj prostora v domu. Prejšnji dan je znižal število rezervacij, vendar se je bal, da še za teh sedem ne bo prostora. Telefoniral je v planinski dom.

»Kakšna rezervacija neki! Mi se z vami še nikoli nismo dogovarjali,« so mu povedali.

Ko so že skoraj prišli na vrsto za vstop v gondolo, se je pripeljala v dolino polna gondola ljudi z vestjo, da je dom nabit poln. Žičnico so izklopili, da ne bi bilo še večje gneče.

Dva sta ostala kar v spodnjem bifeju. Pet najbolj navdušenih pa se je zagrizlo v zasneženi hrib. Čez kakšne pol ure so se vsi preznojeni in upehani zazrli v Vitala:

»Pojdimo raje nazaj v dolino. Do polnoči ne bomo prišli niti do doma.«

»Vse gre narobe,« je sklonil glavo Vital. »Toliko sem moral prestat, da niti nisem več prepričan, če bo letos Novo leto sploh prišlo.«

»Do sedaj je še vedno,« je prikimal njegov najboljši vztrajni tovariš Rado. »Za letos pa tudi jaz nisem več stoodstoten.«

C. S.

Novoletni „mali oglasi“

Dobro ohranjeno ženo, z majhno lepoto napako, zgovorno, spretno in natančno zamenjam vsaj za čas novoletnih praznikov za dekle brez kakršnih koli kvalitet. Edini pogoj je starost od 17 do 25 let. Ponudbe pod Janez Nervozen, Pot k Studencu 2, Ljubljana.

Če bi radi obdržali vitko linijo ali se ne bi radi preveč zredili, prihajam ob praznikih trikrat ali štirikrat na dom k vam in vas rešujem vseh skrbi. Tine Praznomalhar, Beraški log 66 c.

Večje število novoletnih jelk po izredno nizkih cenah prodam z ma-

lenkostno napako — nimajo kontrolnega listka proizvajalca — Pepe Smrekar, Ob drevesnici 22, Mengeš.

Zadnja novost na tržišču! Izredna priložnost za vse tiste, ki so sramežljivi in se ne znajo zabavati. V omejeni nakladi prodajamo knjigo Kako premagaš komplekse. Če vas brošura ne bo prepričala, da greste silvestrovat, se avtor obveže, da gre na vaše stroške brez kakršnih koli pogojev čakati Novo leto namesto vas. Ponudbe pod: »Silvestrska večerja v hotelu A-kategorije.«

Samo 100 din računam za uslugo, da vam na Novega leta dan pripelem velikega ovčarskega psa, ki bo brez težav pregnal vašega silvestrskega mačka. Miha Zasljučkar, Spretnovo nabrežje 1a, Duplica.

Za novoletni ples vam za majhno

odškodnino dam v najem originalno briljantno ogrlico, ker je sam letos ne potrebujem, pri prisotnih pa bo prav gotovo vzbudila veliko pozornost. Okrasne broške pa žal nimam več. Cenjene ponudbe pošljite na naslov Miro Arestantski, Za rešetkami — nova hiša.

Če vam je vozniško dovoljenje posebno drago, potem izkoristite našo ponudbo in uporabite prevoz s silvestrovanja. Združenje prevoznikov s konji, Tuhinj.

Znašel sem se v stiski, zato prošim dobrega človeka, da mi za krajšo dobo posodi sto starih jarjev, ker si silno želim silvestrovati. Cenjene ponudbe pošljite pod šifro »Vrnem najkasneje do prihoda Silvestra, če vmes ne pride do kakšnih podražitev.«

C. S.

Izdaja v 2000 izvodih Industrija pohišva STOL Kamnik. Glasilo urejajo — glavni urednik Ciril SIVEC, odgovorni urednik Alojz ŠVI-GELJ in člani uredniškega odbora: Srečo SMOLE, Ivan SEKAVČNIK, Franc JUVAN, Peter PLEVEL in Boris BAVČAR. Lektor: Ivan Sivec. List izhaja vsak mesec in ga prejemo sodelavci STOLA brezplačno. Natisnila TISKARNA LJUBLJANA v Ljubljani.

